

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

26 אוקטובר 2006

סני'צ יצחק אלמוג

רמ"ד סיוע חקירתי

האגף לחקירות ומודיעין

באמצעות פקס מס' 02-5308199

שלום רב,

הנדון: הנחיות הפרקליטות בנושא פרסום שירותי זנות

סימוכין: מכתבנו מיום 13.8.06

מכתבך מיום 30.8.06

בהמשך למכתבך מיום 30/8/06, להלן תגובתנו.

1. בפתח דברי אבקש לברך על הפצת החוזר בעניין פרסומי הזנות על ידכם, בנוסף להנחיות הפרקליטות. נודה על קבלת עותק של החוזר.
2. במכתבך ציינת, כי פרסום שירותי הזנות בחוברת "בננה" עולה כמעט בקנה אחד עם לשון סעיף 205 ג' לחוק העונשין. אנו חלוקים בדיעותנו לעניין זה. ס' 205 ג(ב)(3) קובע, כי פרסום שירותי הזנות "ימסר לאדם רק על פי בקשתו". חוברות אלו, המפרסמות שירותי זנות, מונחות בפתחי קיוסקים באופן גלוי ובולט לכל דורש, כולל קטינים, ללא השגחה וללא צורך בבקשת החוברת על מנת לקבלה.
3. בנוסף, ס' 205 ג(ב)(4) קובע, כי בדבר פרסום הזנות צריך להיות מסומן בצורה בולטת כי מטרתו היא לפרסם שירותי זנות. מבדיקה פשוטה בגליונות החוברת "בננה" עולה, כי בעמוד הפנימי נכתב מפורשות, כי "מערכת העיתון מודיעה כי בעקבות התיקון לחוק העונשין, לא תתקבלנה פרסום מודעות המציעות מתן שירותי זנות" (ההדגשות אינן במקור).
4. עיון בתוכן של המודעות ועריכת שיחות טלפון למספרים המצוינים בהן, מוכיחים, כי בניגוד לכתוב, מדובר בשירותי זנות לכל דבר ועניין ויש להעמיד על כך לדין את המפרסמים. לא הסתפקנו בבדיקת החוברת "בננה" לבדה, אלא עובד מטעם המוקד התקשר ל- 110 מספרי טלפון, אשר הופיעו גם במקומונים ועל גבי "כרטיסי ביקור", אשר הונחו על גבי מכוניות חונות. בשיחות אלה הציג עצמו עובד המוקד כלקוח פוטנציאלי. ב- 20 מהמקרים עלה חשד ממשי לסחר בבני אדם (בשאר השיחות שנעשו לא ניתן היה להגיע למסקנה חד משמעית לעניין חשד לסחר, או שלחילופין בעל המכון/האשה חשד/ה בכנות כוונת העובד ה"לקוח" ולא מסר/ה פרטים).

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

5. פרטי השיחות בהן עלה חשד לסחר בנשים הועברו למפקדי מחוזות מרכז, תל אביב וחיפה. עד כה לא קיבלנו התייחסות כלשהי למכתבים אלה, פרט לבקשות חוזרות ונשנות מהמשטרה להעביר את הפניות מגורם זה לגורם אחר.
6. באם, כפי שעולה החשד, ימצא כי הוחזקו בדירות או ב"מכונים" אלה קורבנות סחר, או באם מקומות אלה נוחלו על ידי סרסורים, או סבורים, כי יש להעמיד לדין את מפרסמי הפרסומים האמורים בעבירות של סיוע לסרסרות למעשי זנות וסיוע לסחר בבני אדם, פרט, כמובן, לתקירת מקרה הסרסרות והסחר עצמם והעמדת העבריינים לדין.
7. עוד עלה מתוך השיחות שנעשו, כי מתוך תשעה "כרטיסי ביקור" אשר הונחו על גבי מכוניות ונבדקו על ידנו, שמונה מהם מפרסמים מתן שירותי זנות. נציין, כי מסאז' הכולל "הרפיה ידנית", אף אם אינו כולל מגע מיני מלא, נחשב כזנות: בע"פ 538/75 לבו נ' מדינת ישראל, (ל2), 583, מצייין בית המשפט העליון, כי "בהתחשב במטרת החוק לתיקון דיני עונשין (עבירות זנות) יש לראות משום "זנות" גם במסג' הכולל הרפיה...".
8. בעניין אותם "כרטיסי ביקור" האמורים, המופצים בתיבות דואר או על גבי מכוניות חונות, תמוהה בעינינו האמירה במכתבך, כי תיפתח חקירה רק בעקבות הגשת תלונה. מדוע תשהה משטרת ישראל אכיפת חוק עד שיופיע מאן דהוא אשר יזום הגשת תלונה? יתרה מכך, בל נתעלם מהעובדה, כי מרבית הציבור אינו מכיר את חוק העונשין על בריו, ואינו יודע כלל כי מדובר בהפרת חוק וכי זכותו להתלונן על כך. כמו כן, אני מרשה לעצמי להניח, כי לא היתה כוונה מצידכם כי תמתינו עד אשר תוגש תלונה על-ידי מי מקורבנות הסחר המופיעות בפרסומים אלו. גם אם קורבן סחר מודעת לפרסום, יש להניח, כי בשל ריבוי העבירות הנעברות כלפיה, לא תמהר להתלונן דווקא על עניין זה.
9. יצוין, כי לאור אמירה זו, ולמרות גישתנו כאמור לעיל, ניגשו שלוש מתנדבות מהמוקד לתחנות משטרה במטרה להגיש תלונה נגד פרסומי הזנות. בשלוש תחנות המשטרה אליהן פנו, "חיפה והנמל", "מרחב ירקון" ו"מרחב יפתח", השוטרים כלל לא ידעו כי מדובר בעבירה. בתחנת "מרחב ירקון" טען השוטר כי אינו מכיר חוק האוסר על פרסום שירותי זנות, והסכים לקבל את תלונתה רק לאחר שפתח את חוק העונשין בסעיף 205ג', וקיבל עליו הסבר המתלוננת. בתחנת "חיפה והנמל" טען השוטר, כי "אם זה לא היה חוקי, לא היו מפרסמים", ורק משהתעקשה המתלוננת והסבירה את תנאי החוק השונים, קיבל השוטר את תלונתה. בתחנת "מרחב יפתח" אמר השוטר למתלוננת שהנחת כרטיסים המפרסמים שירותי זנות על גבי מכוניתה אינה מהווה עבירה. משטענה המתלוננת כי ישנו סעיף בחוק האוסר על כך, התרצה השוטר במידת מה וטען כי מדובר ב"הסגת גבול", מבלי להתייחס לסעיף 205ג', ואף הסביר בפני המתלוננת כי עדיף שתחזור ביום אחר, משום שיש מעט חוקרים בתחנה והרבה תלונות אחרות. בעקבות זאת המתלוננת נסוגה ולא הגישה את תלונתה.
10. לאור זאת, ניתן להניח, כי גם כאשר יבקש אדם להגיש תלונה במשטרה לעניין פרסומי זנות, לא יסתייע הדבר בידו. אין בדברים האמורים משום תלונה נגד שוטר זה או אחר. נראה, כי הבעיה הינה במערכת, אשר, ככל הנראה, לא הנחתה די את שוטריה.

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

11. בהמשך לכך, יש להנחות את השוטרים, כי כאשר נחקרת אישה על היותה קורבן לעבירות של סחר בבני אדם וסרסרות, יש לחקור אותה באופן מפורש גם על עניין הפרסום ולהעמיד את המפרסמים לדין.

12. נודה על טיפולך בנושאים אלו.

אשמח לסייע בכל הדרוש. ניתן ליצור עמי קשר בטל' 054-4251631.

בברכה,

עדי וילינגר, עו"ד

המחלקה המשפטית

העתק

ערן שנדר, פרקליט המדינה, פרקליטות המדינה, פקס. 02-6466780

ניצב יוחנן דנינו, ראש אגף חקירות ומודיעין, פקס. 02-5309199

ח"כ זהבה גלאון, יו"ר ועדת המשנה למאבק בסחר בנשים, פקס. 02-6496562

עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין-משרדית למאבק בסחר בבני אדם, פקס. 02-6466265